

Закон за облагане на производството на електрическа енергия произведена от вятърна и слънчева енергия

Глава първа ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Предмет на закона

Чл. 1. Този закон урежда облагането с данък на производството на електрическа енергия произведена от вятърна и слънчева енергия, наричан по-нататък „данък“.

Обект на облагане

Чл. 2. С данък се облага производителя на електрическа енергия произведена от вятърна и слънчева енергия.

Данъчно задължени лица

Чл. 3. Данъчно задължени лица са производителите на електрическа енергия произведена от вятърна и слънчева енергия.

Глава втора. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪКА

Данъчно събитие

Чл. 4. (1) Данъчно събитие е начисляването на сумите дължими на производителя по всеки договор сключен в изпълнение на задълженията на обществения доставчик, съответно крайните снабдители по чл. 31, ал. 5 от Закона за енергията от възобновяеми източници.

(2) Данъкът става изискуем на датата на възникване на данъчното събитие.

Данъчна основа

Чл. 5. (1) Данъчната основа е сумата, определена като произведение от преференциалната цена/определената от ДКЕВР преференциална цена без данък добавена стойност, по която производителят продава електрическата енергия и количеството изкупена електрическа енергия.

(Данъчната основа е сумата, определена като произведение от преференциалната цена/определената от ДКЕВР преференциална цена без данък добавена стойност, по която производителят продава електрическата енергия и количеството изкупена електрическа енергия, която се дължи от Обществения доставчик и от крайните снабдители по договорите по чл. 4 в полза на производителите на електрическа енергия, произведена от вятърна и слънчева енергия)

Данъчна ставка

Чл. 6. Данъчната ставка е 15 на сто.

Определяне размера на данъка

Чл. 7. (1) Размерът на данъка се определя, като данъчната основа се умножи по данъчната ставка.

(2) Данъкът по ал. 1 се удържа от обществения доставчик, съответно от крайните снадбители, които начисляват сумите дължими на производителя по договорите по чл. 4.

Данъчен период

Чл. 8. Данъчният период за определяне на дължимия данък е календарният месец.

Глава трета.

ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ДАНЪК

Деклариране на данъка

Чл. 9. (1) Лицата, задължени да удържат и внасят данъка по този закон декларират дължимия данък за месеца/тримесечието с декларация по образец в срок до края на месеца следващ месеца на начисляване на дължимите суми/до края на месеца, следващ календарното тримесечие през, което са начислени дължимите суми.

(2) Данъчните декларации се подават в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на платеща на дохода.

(3) Образците на данъчните декларации се утвърждават със заповед на министъра на финансите и се обнародват в "Държавен вестник".

Внасяне на данъка

Чл. 10. (1) Дължимият данък за данъчния период се внася от платеща на дохода в срок до края на месеца следващ месеца на начисляване на дължимите суми/до края на месеца, следващ календарното тримесечие през, което са начислени дължимите суми.

(2) Дължимият данък се внася в приход на републиканския бюджет по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на платеща на дохода.

Лихва за просрочие

Чл. 11. За невнесения в срок дължим данък се дължи лихва съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

Корекции на грешки при декларирането

Чл. 12. (1) Грешките, установени до изтичането на срока за подаване на данъчната декларация, се коригират по реда на чл. 104 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Грешките, установени след изтичането на срока за подаване на данъчната декларация, се коригират в данъчната декларация за данъчния период, през който са установени.

Глава пета.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 13. (1) Лице, задължено да удържи и внесе данъка по този закон, което не подаде декларация по чл. 9, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер, се наказва с имуществена санкция в размер от 5 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на имуществената санкция е от 7 000 до 15 000 лв.

Чл. 14. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Обществен доставчик" е
2. "Краен снабдител" е е понятието по § 1, т. 28а от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката.